

STRINGENȚA MODERNIZĂRII LEGISLAȚIEI DE REGLEMENTARE A DOMENIULUI PAZEI ȘI PROTECȚIEI

Col. ing. Aurel Catrinou
Consilier Centrul Rivergate

Necesitatea de modernizare a actelor normative care reglementează paza și protecția obiectivelor¹ este din ce în ce mai stringentă, aceasta fiind solicitată atât pe piața serviciilor, de către beneficiari și prestatori (realitățile s-au schimbat semnificativ după 14 ani), cât și de autoritatea responsabilă - Poliția Română, mai cu seama, după reducerea capacității operative prin retragerea masivă a polițiștilor la pensie.

Argumentele comune care grevează atât autoritatea cât și piața serviciilor de securitate sunt în primul rând de natură administrativă, provenind din dispozițiile legale în vigoare care statuează foarte multe acte administrative, reguli și condiții (poliția având obligația realizării a peste 16 operațiuni lucrative), unele chiar dificil de implementat în actualul context socio-economic, mai ales că în ultimii 14 ani s-au produs mutații semnificative, din punct de vedere al costurilor de muncă sau economiei emergente care a favorizat inclusiv escaladarea practicilor de insolvență și faliment și apariția de noi companii (cu aceeași acționari).

Cu toate că posturile personalului poliției cu atribuții pe acest segment, au rămas la nivelul anului 2007 (încadrarea de specialiști din sursă externă), entitățile deținătoare de valori și cele cu cerințe minime de securitate au cunoscut o multiplicare continuă, în plus, numărul companiilor prestatoare de servicii aflate în responsabilitatea Poliției, a atins cifra de 3.200 societăți active², cu o rată de schimbare a societăților (închidere prin insolvență, faliment și deschidere de noi companii) de peste 3%, din care 16% anual inițiază procedura de reînnoire a licenței, ceea ce presupune un volum de muncă (birocratic) însemnat, care va crea un blocaj instituțional în următorii 2-3 ani, dacă nu se modifică actualul cadru legislativ.

¹ Legea nr.333/2003 și HG nr.301/2012

² 1270 licențiate pentru paza și protecție și 1890 în domeniul tehnic la sfârșitul trim 1 2017

Modernizarea reclamată de actualul context trebuie să provină în urma unor studii, strategii sau politici publice care să analizeze lacunele sau impedimentele dispozițiilor legale actuale (atribuții lucrative ale autorității) și să stabilească principiile noii legislații, astfel încât aceasta să fie ancorată față de nevoile pieței și capacitatea autorității pentru a gestiona eficient aplicarea legii, respectiv să asigure o întărire a controlului și o conformare legală voluntară într-un procent cât mai ridicat.

În schimb, lucrurile nu se întâmplă așa cum ar fi de dorit, **ci în mod arbitrar, printr-o inițiativă legislativă**, un grup larg de parlamentari (peste 450) doresc schimbarea legislației actuale prin trecerea domeniului pazei sub jurisdicția Jandarmeriei, care să înlocuiască Poliția în aplicarea legii.

Astfel, prin inițiativa B108/2017 înregistrată la Senat, se propune modificarea unor acte normative printre care și Legea nr.333/2003, justificându-se că desemnarea Jandarmeriei ca autoritate responsabilă de pază este **necesară și oportună** întrucât această structură este un factor de stabilitate (vezi expunerea de motive) și astfel se va crea o singură autoritate pe domeniu la nivelul Ministerului Afacerilor Interne.

Ca persoana care am activat în aplicarea legii peste 20 de ani, consider că adoptarea acestor modificări va bulversa total domeniul și va deteriora progresul ultimilor 15 ani, invocând generic următoarele aspecte:

- nu este corect să fii în același timp, autoritate responsabilă de pază, iar structura să execute și activități specifice de pază, adică jucător și arbitru, mai ales că acesta a fost motivul principal pentru care Poliției i s-a restrâns competența de executare a misiunilor de pază în anul 1996, odată cu intrarea în vigoare a Legii nr.18/1996 (abrogată în 2003 de legea actuală);

